

1. Loop van de procedure

Partijen worden hierna ook genoemd en

Bij brief van 13 november 2002, bij de Commissie ingekomen op 20 november 2002, is bij de Commissie in beroep gekomen van het besluit van van 17 oktober 2002 om hem te schorsen voor onbepaalde tijd met een maximum van vier weken.

..... heeft een hersteld beroepschrift ingediend, gedateerd 13 december 2002, en door de Commissie ontvangen op 20 december 2002.

..... heeft een verweerschrift ingediend gedateerd 10 januari 2003, dat op dezelfde datum door de Commissie is ontvangen.

De mondelinge behandeling van deze zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de Commissie van 21 januari 2003, alwaar zijn verschenen en voor mw. bestuursconsulente Juridische Zaken en mw, directeur basisschool Partijen hebben ter zitting het woord gevoerd.

2. De feiten

2.1 is benoemd tot in- en doorstroombaanwerknemer aan de basisschool te De benoeming is voor bepaalde tijd, van 22 maart 2001 tot 22 maart 2002, met werktijdfactor 1,000.

Op de akte is vermeld: "Aanvullende afspraak: de duur van onbepaalde tijd is gerelateerd aan de Regeling In- en Doorstroombanen voor langdurig werklozen."

2.2 Op 22 maart 2002 is de benoeming zonder tegenspraak voortgezet. heeft vervolgens gedurende zes maanden tot 14 oktober 2002 ouderschapsverlof opgenomen. Hij werkte in die periode 4 uur per dag.

2.3 Op 11 juli 2002 heeft een gesprek plaatsgevonden van de beide directieleden van de basisschool met over diens niet goed functioneren. Naar aanleiding van de daar besproken klachten zijn afspraken gemaakt om het functioneren van te verbeteren. Deze afspraken zijn op 12 juli 2002 op schrift gesteld en door alle betrokkenen voor akkoord ondertekend.

2.4 Bij brief van 11 oktober 2002 deelt mee het voornemen te hebben hem in het belang van de basisschool bij wijze van ordemaatregel voor onbepaalde tijd met een maximum van vier weken te schorsen na dagtekening van deze brief. Deze ordemaatregel is gebaseerd op artikel F2.7, eerste lid van de CAO-PO.

Aan is de gelegenheid geboden om op 14 oktober 2002 in een gesprek met de beide directieleden zijn zienswijze met betrekking tot hun voornemen tot schorsing te geven. heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt in het bijzijn van zijn maatschappelijk werkster, mw.

2.5 In haar brief aan van 17 oktober 2002 met als onderwerp: besluit tot schorsing stelt vast dat er gelet op het verweer van geen reden is tot wijziging van het schorsingsbesluit.

3. Het bestreden besluit, het beroep en het verweer

3.1 Het bestreden besluit van 17 oktober 2002 houdt in dat in het belang van de basisschool bij wijze van ordemaatregel voor onbepaalde tijd met een maximum van vier weken is geschorst, welke ordemaatregel is gebaseerd op artikel F2.7, eerste lid van de CAO-PO.

3.2 Het beroep strekt tot gegrondverklaring daarvan. Daartoe voert aan, dat hij alles wat hem verweten werd heeft toegegeven, omdat hij bang was zijn baan te verliezen. Ook wijst hij erop dat het dan misschien zo mag zijn dat hij (nog) niet tot volle tevredenheid functioneert, maar dat er ook diverse gelegenheden zijn aan te wijzen dat hij zelf heel adequaat is omgesprongen met onduidelijke en zelfs gevaarlijke opdrachten.

3.3 bestrijdt de vordering middels een nadere toelichting ter zitting van de Commissie op de redenen voor de schorsing, die genoemd staan in de brief van 11 oktober 2002 en het besluit van 17 oktober 2002.

4. De Beoordeling

- 4.1 De Commissie stelt vast dat bij haar besluit heeft voldaan aan de formele eisen van artikel F2.7 lid 1 van de CAO-PO.
- 4.2 heeft gesteld dat hij in het gesprek op 14 oktober 2002 alles heeft toegegeven wat hem werd verweten, omdat hij bang was zijn baan te verliezen. Toch heeft hij naar het oordeel van de Commissie ook in zijn mondelinge toelichting ter zitting het veelvuldig ongeoorloofd afwezig zijn, het boos weglopen als hem iets niet bevalt en de andere beschreven gedragingen niet ontkend en ook de klachten over zijn functioneren niet echt weersproken. Ook zijn verweer dat er niet naar zijn persoonlijke situatie werd gekeken volgt de Commissie niet. Uit het ter zitting overgelegde gespreksverslag van 11 juli 2002 en uit de ook door voor akkoord getekende lijst met afspraken van 12 juli 2002 blijkt volgens de Commissie duidelijk dat door de schoolleiding ook aandacht is geschonken aan zijn privé omstandigheden en aan zijn behoefte aan begeleiding.
- 4.3 Nu is komen vast te staan dat zijn afspraken niet is nagekomen en dat hij door de schoolleiding daarop herhaaldelijk en tevergeefs is aangesproken, is de Commissie van oordeel dat in redelijkheid tot deze schorsing heeft kunnen besluiten.

5. De Beslissing

De Commissie verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 21 januari 2003 door mr. E.S.M. Weterings-Zeegers, voorzitter, mr. R.A.C. van Rossum, J.J.H. Dezaire en W. Stoop, leden, en mr. L.A.S. Boersen, plaatsvervangend lid, in tegenwoordigheid van mr. M.E.I. Beudeker, secretaris.